

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Nota de jurisprudență nr. 153

Iunie 2012

Poghosyan și Baghdasaryan împotriva Armeniei - 22999/06

Hotărâre 12.6.2012 [Secțiunea III]

Articolul 3 din Protocolul Nr. 7

Despăgubiri

Imposibilitatea pentru o victimă a unei erori judiciare de a solicita despăgubiri morale:
încălcare

Articolul 13

Cale de recurs efectivă

Imposibilitatea de a solicita despăgubiri morale ca urmare a unor rele tratamente aplicate de către poliție: *încălcare*

În fapt – În 1999, primul dintre reclamanți a fost condamnat pentru omucidere și viol la 15 ani de închisoare. Acesta a continuat să pretindă că e nevinovat și în 2004 hotărârea de condamnare a fost casată și reclamantul a fost eliberat. Doi dintre polițiștii care au efectuat ancheta inițială cu privire la omucidere au fost ulterior condamnați pentru cercetare abuzivă, după ce un tribunal regional a constatat că îl supuseseră pe reclamant la rele tratamente pentru a-l forța să mărturisească fapta. Într-o procedură civilă separată, primului dintre reclamanți i s-au acordat despăgubiri pentru profitul nerealizat, dar cererea de despăgubiri morale i-a fost respinsă pe baza faptului că acest tip de despăgubire nu era prevăzut de Codul Civil.

În drept – Articolele 3 și 13 din Convenție: constatarea unei încălcări a unei alte prevederi a Convenției nu este o condiție obligatorie pentru aplicarea articolului 13, pentru aplicarea acestuia fiind suficient ca reclamantul să formuleze un capăt de cerere temeinic. Primul dintre reclamanți a formulat, fără îndoială, un astfel de capăt

de cerere, deoarece instanțele naționale constatașeră că a fost supus la rele tratamente de către poliție. Articolul 13 este deci aplicabil, în ciuda faptului că plângerea formulată de către reclamant pe fondul articolului 3 nu poate fi examinată de către Curte, deoarece relele tratamente au avut loc înainte de ratificarea Convenției de către Armenia. Curtea a statuat în cauze anterioare că acordarea de despăgubiri morale ar trebui să fie, în principiu, disponibilă ca parte din ansamblul de eventuale remedii efective pentru încălcări ale articolelor 2 și 3, articole fundamentale ale Convenției. Deoarece despăgubirile morale nu au fost disponibile primului dintre reclamanți în dreptul intern, a fost lăsat de o cale de recurs efectivă.

Concluzie: încălcare (în unanimitate).

Articolul 3 din Protocolul Nr. 7: Deoarece hotărârea de condamnare a primului dintre reclamanți a fost casată și acesta a solicitat despăgubiri morale după intrarea în vigoare a Protocolului nr. 7 în ceea ce privește Armenia, Curtea are competență *ratione temporis* și articolul 3 din Protocolul nr.7 este aplicabil. Deși această prevedere garantează plata unei despăgubiri potrivit legislației sau practicii interne, despăgubirea este datorată chiar și atunci când legislația sau practica internă nu o prevede. Mai mult, scopul articolului 3 din Protocolul nr. 7 nu este doar de a recupera orice pierdere financiară cauzată de o condamnare ilegală, dar și de a acorda unei persoane condamnate ca urmare a unei erori judiciare despăgubiri pentru prejudiciul moral, cum ar fi trauma psihologică, anxietatea, tulburările psihologice, sau pierderea dorinței de a trăi. Nicio asemenea despăgubire nu a fost disponibilă reclamantului.

Concluzie: încălcare (în unanimitate).

Articolul 41: 30.000 EUR primului dintre reclamanți cu titlu de despăgubiri morale.

Apăsați aici pentru [Notele de informare referitoare la jurisprudență](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights

Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int .

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int .